

TROJAANSE GEDACHTEN

ALICJA GESCINSKA BIJ DE BEZIGE BIJ

Een soort van liefde (roman, 2016)

Thuis in muziek (2018)

Intussen komen mensen om (2019)

Alicja Gescinska

Trojaanse gedachten

2021

DE BEZIGE BIJ

AMSTERDAM

Copyright © 2021 Alicja Gescinska
Omslagontwerp Bart van den Tooren
Omslagillustratie Aleksandra Gescinska
Foto auteur Stephan Vanfleteren
Vormgeving binnenwerk Aard Bakker, Amsterdam
Druk- en bindwerk Wilco, Amersfoort
ISBN 978 94 031 3871 8
NUR 306

debezigebij.nl

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC®) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Te weinig. Eén leven is te weinig.

Twee keer zou ik willen leven op deze droevige planeet...

Czesław Miłosz

ANDER IK

NA EEN LANGE STILTE

Ik ben het dichten verleerd,
Vervreemd van de taal die ik ben,
Een banneling van mijn gedachten.

Ik zet me aan de woorden
Om mezelf weer op te eisen,
Overlevingsdrang die haar wonden likt.

Ik schrijf niet, maar boetseer
Mezelf weer tot een vorm
Waarin ik me herkennen kan.

Een vrouw van klei is meer
Dan zij die vergeten is
Waaruit ze ooit was opgebouwd.

Mijn handen zijn al ruw
Nog voor ik aanvang heb genomen
In de zinsbouw van mijn gebeeldhouwd zijn.

Ooit giet ik mezelf weer
In zinnen van brons en zilver,
En ben ik van mezelf verstoten thuis.

NIEMANDSLAND

Ik woon in een land dat van naam verandert.
Je kunt er met schepen naartoe varen.
Soms meert iemand aan en zegt:
Ik ben wie jij bent.

Je kunt er met verharde voetzolen heen stappen.
Wie vleugels heeft, kan er naartoe vliegen.
Maar je kunt er niet onbekommerd wonen
En elke dag rijst de vraag of je zult kunnen blijven.

De zon komt er niet elke dag op
En als ze opgaat, gaat ze steeds onder –
Soms al na niet meer dan
Enkele uren duister licht.

Het water stroomt door vuile beekjes
Naar stroperige meren vol zwart bloed.
Mochten er lelies op het oppervlak liggen,
Ze zouden niet weten hoe te bloeien.

De akkers worden met de hand bewerkt
Door een oude vrouw in mijn hoedanigheid.
Maar de oogst blijft schaars,
De tobbende aarde toekomstmoe.

Paradijsvogels vliegen er laag.
Mocht je ooit een veer vinden,
Dan pikken ze je de ogen uit
Wanneer je die wilt oprapen.

Op hoogdagen kun je er soms muziek horen;
Dan is het even feest en speelt er een dodenmars
Voor diegene die ik niet ben en zegt:
Het land ben ik.